

פרשת וישלח

לקראת המפגש הגדול עם עשו לומדים אנו על המתרחש ומתרגש בנפשו של יעקב מהפסוק: "ויירא יעקב מאד ויצר לו" (ל"ב, ז').

בסיפור מפגש האחים נראית התנהגותו של יעקב אבינו מוזרה ובלתי מובנת, שכן הוא מופיע כאדם אחוז פחד ואימה, המתרפס בפני אחיו ומבקש את רחמיו. והרי מדובר באותו אדם אמיץ אשר בלילה הקודם נאבק בגבורה מול אותו איש פלאי ואף יכול לו.

יעקב נושא בקרבו רגשות אשמה מעיקים זה עשרים שנה, על שעקב את אחיו עוד בבית הוריו. בסיטואציה נפשית שכזו אין ליעקב, למרות היותו נרדף, את מינימום כוחות הנפש לעמוד על נפשו המיוסרת ולהכות את אחיו.

יעקב 'בעל המצפון' חושש להוסיף חטא על פשע, לא מתוך פחד, אלא מתוך מוסר פנימי עמוק, ומגלה בכך תעצומות נפש.

(מתוך "שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע" - ישעיהו לייבוביץ')

פרשת שבוע – אליאב לזר

י ח י ה ח ו ל		שבת וישלח	
05:37←05:32	זמן תפילין /טלית	16:18	הדלקת נרות
06:00	שחרית	16:25	14:00 מנחה
08:20	שחרית ב' (בביה"ס)		שיעור הלכה אקטואלית
		06:45	שחרית א'
09:03←08:59	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
		11:30	קידוש
13:15	מנחה א' (בחז"א)	16:18	12:30 13:30 מנחה
16:25	מנחה וערבית	14:00	מנחה (בני-עקיבא)
16:38←16:38	שקיעה	16:40	לימוד "דור לדור"
20:10	ערבית	17:14	צאת השבת

שבת
שלום

מי לו דינה?

בפרשתנו, לפני המפגש בין יעקב ועשיו, מעביר יעקב את משפחתו את מעבר יבוק- "ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבור את מעבר יבוק" (לב', כג'). רש"י על פסוק זה שואל: ודינה היכן היתה? ועונה רש"י על פי המדרש: נתנה בתיבה ונעל בפניה שלא יתן בה עשו עיניו, ולכך נענש יעקב שמנעה מאחיו שמא תחזירנו למוטב, ונפלה ביד שכס. רש"י מלמדנו שיש לכל אדם אחריות כלפי הזולת ובפרט ליעקב להחזיר את אחיו למוטב.

אך קשה מאוד: מה מקום לביקורת זו על יעקב? וכי מדוע שדווקא דינה היא זו שתצליח להחזיר את עשיו בתשובה? מדוע שדווקא היא תצליח במקום שבו נכשלו יצחק רבקה ויעקב? ומדוע שלא נחשוש שעשיו שדווקא ישפיע עליה? ומה עניין זה לעונש שקבל יעקב כאשר עינו את דינה בשכס בהמשך פרשתנו?

כדי לענות על שאלות אלו נחזור מעט אחורה לפרשה הקודמת. כאשר לאה נמצאת בהריונה השביעי ויולדת את דינה כותב רש"י: שדנה לאה דין בעצמה אם זה זכר לא תהא רחל אחותי כאחת השפחות, והתפללה עליו ונהפך לנקבה (ל', כא'). לפי התכנון, לאה היתה צריכה ללדת בן, אלא שבזכות מחשבתה על רחל ותפילתה נהפך הבן לבת. בעצם לאה הייתה צריכה ללדת את יוסף, אלא שברגע האחרון העובר "נהפך לנקבה", ויוסף נולד מרחל. מכאן, שאם נתבונן בתכונותיו של יוסף נוכל ללמוד על תכונותיה של דינה. על יוסף ניתן לדבר רבות אך אין ספק שאחת מתכונותיו המרכזיות הינה היכולת לשמור על עצמו, על החינוך מבית אבא שקבל, ועל נאמנותו לקב"ה, גם בסביבה שרחוקה מאוד מהקב"ה, ולהצליח גם שם לחיות חיי תורה. כמשרת אצל אדונו המצרי, בכלא, וגם כמשנה למלך ללא אדם עברי לידו, שמר תמיד יוסף על אמונתו, ודווקא משם הצליח לפרוץ ולגדול. בסביבה כל כך מקולקלת החשש שיוסף יתקלקל גם הוא גדול מאוד אך יוסף הצדיק שומר על אמונתו.

כשנסתכל על עצמנו וסביבתנו נראה שכל אדם הוא גם משפיע על סביבתו וגם מושפע. אך ישנם אנשים שטבעם, שכאשר יהיו בחברה מקולקלת יש סיכוי גדול שיתקלקלו גם הם. הם יותר מושפעים ממשפיעים. לעומתם ישנם כאלו כמו יוסף ודינה שגם במקומות הקשים ביותר יישארו טובים וטהורים, ודווקא במקומות אלו הם יכולים לתת לכוחותיהם את האפשרות לפרוץ החוצה. יעקב היה צריך להכיר את כוחותיה של בתו, ומתוך אחריות על אחיו לאפשר לה להחזירו למוטב. משלא עשה כן חיפשה דינה מקומות אחרים בהם תוכל להשפיע, וכך בהמשך הפרשה נאמר שיצאה "לראות בבנות הארץ" והשתלשל לו סיפור שכס.

מתוך כך אנו למדים, שאף על פי שהתורה ניתנה בשווה לכולם וכל אחד ואחד מחוייב באותן המצוות, אף על פי כן, על כל אחד להכיר את אופיו הייחודי ומתוך כך ללכת לפי האופי האישי שלו, ולקדש שם שמיים במקום בו הוא הכי מתאים לעשות זאת.

אחיה הימן

יצילוי נאמתו fe סמו - יהודה fe און ז"ל, שיום פטירתו חל הפסח.

בליל שבת- המשיך הרב דוד לעסוק בנושא הגיור בו דן הרב ארי בשבוע שעבר והעלה כפתיח, מספר מקרים מאתגרים מהשטח, בהם נתקל לאחרונה בשבתו כדיין בבית הדין הרבני שבקרית גת. שאלת ה'מהות' בה דנו, היתה: האם יש להתנות את הגיור בקבלת קיום תורה ומצוות כלומר שמירה על אורח חיים דתי, או שיש להסתפק בעצם פעולת הגיור, גם אם היא לא לשם שמים אלא מטעמי נוחות?.. ובכן, הרב דוד גילה לנו את דעתו שגיור ללא מהות – אינו גיור. ממש כמו הגיור ההמוני אותו עבר עם ישראל במעמד הר סיני שכל מטרתו היתה קבלת התורה! ומה יקרה אם רגע לאחר הגיור יתגלה כי הגר זנח עולה של תורה? עונה הרב דוד שהכוונה ברגע הגיור היא שקובעת! ובהשוואה למעמד קבלת התורה, גם לעם ישראל היו נפילות - ראה חטא העגל..

בשבת- עלה בנצי לנדאו לחזן בשחרית והפתיע את ציבור המתפללים לרגל שבת הארגון, בשירת "א-ל אדון על כל המעשים..", על פי מנגינת המנון בני עקיבא: "יד אחים לכם שלוחה..". יישר כח על המקוריות. המילים והמנגינה-חד הם! אפשר לזמזם..

נושא 'סולם יעקב' עמד במרכז שיעור פרשת השבוע אותו העבירה הלה פורגס. על פי הרש"ר הירש רעיון הסולם מבטא את הדרך האמיתית אשר עמדה בפני יעקב ועומדת בעצם בפני כל אדם והיא ההתעלות מהארץ לשמים. המטרה בחיים אינה מסתכמת במימד הטכני, להגיע מנקודה א' במישור לנקודה ב' (מבאר שבע לחרן), אלא היא העבודה הפנימית בה משתדל האדם להגשים את ייעודו בעולם הארצי בהתאם לתכנית שנקבעה לו במרומים. ובהמשלה לסולם: "מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה..". תפקידם של המלאכים - שליחי ההשגחה העליונה העולים ויורדים בסולם, הוא לבדוק שהעניינים מתנהלים על פי התכניות. אלא מאי? המלאכים מטבעם מבצעים את מלאכתם בדייקנות מחמירה כל כך, שקצת מסוכן לאפשר להם להשלים את המלאכה מצד מזגם השיפוטי הנובע מ"מידת הדין". לפיכך הקב"ה בכבודו ובעצמו ניצב בראש הסולם: "והנה ה' ניצב עליו..". ומפעיל את "מידת הרחמים" הלוקחת בחשבון את הפוטנציאל המצוי באדם ומימושו בעתיד, ולא דווקא את המצב המשתקף באותו הרגע. מכאן גלשנו לתובנות חינוכיות (מרטין בובר, חובת התלמידים) הרואות את הילד כמבוגר הנמצא בראשית דרכו, כפרי בוסר מריר העומד להתמלא בעסיס ובמתיקות בתום גדילתו. אם כן, חשוב מדי פעם לעגל פינות בהווה, לקבל את הקשיים הקטנים בפרופורציות הנכונות ולתעל את המאמץ האמיתי לעת ההבשלה. ואם בחינוך ילדים עסקינן ומבט אל העתיד, זה הזמן לספר על החוג לטעמי המקרא שמעביר מדי שבת בן ציון שקלאר לילדים למטרת לימוד והנאה, ולא דווקא כחלק מההכנה לבר מצווה. בהמשך מספר עידו שולץ תלמיד כיתה ה' על חוויותיו מהחוג.

במוצאי שבת ארגון – הוכרז במפקד האש שמו של השבת החדש – ציון. אפרת שלומי שקודם לכן נשאה דברים בשם ההורים, סיפרה בהתרגשות כי רק באותו הבוקר במהלך הסיור בתערוכה בסניף, זיהתה את תמונתה מלפני 14 שנה כקומונארית והנה היא כבר אמא לשתי חניכות.. גליה לנדאו מדווחת כי שבת הארגון נדחתה בשבוע לרגל חג ה'סיגד' אותו חוגגים בני העדה האתיופית וחל במועד המקורי של שבת הארגון. גם בסניף סעד נחגג ה'סיגד' בסוף השבוע שעבר, בעזרתן ובסיוען מרחוק של רננה אחותה ושתיים מבנות העדה מאולפנת באר שבע – שם היא לומדת. נציין שגליה משמשת כמדריכת שבת 'נבטים', שחניכיו עושים את צעדיהם הראשונים בתנועה, ואנו צופים לה גדולות..(ראה משנתו של מרטין בובר, לעיל). מטרתה כדבריה: להנחיל לחניכיה הרכים את ערכי התנועה-תורה ועבודה, ממש כשם שספגה היא בעצמה ערכים אלו ממדריכתה בעבר - קשת הימן. מסורת..מסורת!

דברית keje מרכז וועדת חינוך – דדי אלא, מאפקד עבת הארלון

הערב אנו בשיאו של חודש הארגון שעמד בנושא: "יוצרים חברה צודקת".

בעוד כמה דקות יעלו השבטים במעלה השמות, כל שבט יקבל את ה"עליה בדרגה" וכמובן השבט החדש יקבל את שמו המיוחד לו שאיתו ישאר לכל חייו.

מה העלייה הזו מסמלת לנו?

בדברים שנשאה רחלי פרנקל באזכרה לבנה נפתלי הי"ד, היא הזכירה טקס המקובל בתחילת כל שנה בישיבה בה למד נפתלי ז"ל, ישיבת "מקור חיים": בתחילת כל שנת לימודים, עומדים כל בחורי הישיבה ובטקס המכונה "כולם מקבלים", מקבלים עליהם תלמידי כיתה י"א וי"ב אחריות על תלמידי כיתה ט' הנכנסים לישיבה. רחלי הזכירה שנפתלי התלבט אם לקחת תלמיד כיתה ט' כיוון שלא ידע אם יוכל לעמוד באחריות הכבדה. לבסוף כמובן הוא לקח אחריות כזו.

מסיפור זה למדנו כי עליה בגיל, מביאה איתה אחריות. אחריות על מעשיך וגם אחריות על החניכים הקטנים ממך בגיל. אני חושב שכדי ליצור חברה צודקת, אנו צריכים קודם כל להתחיל בסניף שלנו.

אם כל אחד מהחניכים ירגיש את כובד האחריות בכך ש"עלה שבט", הרי שבכך נתחיל ליצור חברה צודקת. זו אחריות גדולה עבור כל חניך ובמיוחד עבור השבט החדש. יש לנו הזדמנות להתחיל ליצור חברה צודקת.

חניכים ומדריכים יקרים: צפינו היום בקירות היפים שקישטתם בסניף, עם נושא החודש. אנו רואים לאורך השנה, את בגרותכם ואת רצינותכם ומאמינים בכם שבכח שיש בכם תצליחו ליצור חברה צודקת ובריאה, כאן בסניף סעד, ומכאן לכל המדינה כולה.

אני מבקש להודות לכל המדריכים ובמיוחד ליהב הקומונרית על ההשקעה העצומה בחודש זה ומבקש להוסיף תודה להורי החניכים והמדריכים שחודש זה דורש מהם הרבה הכלה ואורך רוח...

ה' עימכם עלה נעלה!

יריד צדקה חנוכה קרה וקא!!

גם השנה נקיים את יריד הצדקה המסורתי. היריד יתקיים ביום שלישי, נר אחרון של חנוכה, בחדר האוכל.

היריד יכלול דוכנים שונים ומגוונים כגון: פינת יצירה, חפצי יד שנייה, מאפים טעימים, פינת ג'ימבורי וכן דוכני אוכל. והכל בארגונם של ילדי וצוותי א' עד יב'!

גם השנה אנו מזמינים את מי שמעוניין לפתוח ביריד דוכן מכירה אישי שחלק מהכנסותיו ילכו לצדקה. המעוניינים - נא לפנות בהקדם לתיאום עם רעות הימן – 0524474752

מקווים לראות את כולכם!

13 וות החינוך והילדים

צ' השם: "פתח תקוה", ואז...

מקור השם פתח - תקוה, הוא בספר 'הושע' (ב', י"ז). עוד לפני יסוד המושבה דהיום, ניתן השם הנ"ל לאגודה שעמלה רבות לקניית אדמות בכיכר הירדן, ליד יריחו. לפני שאתחיל בסיפור המעשה, אתייחס תחילה לשאלה שהעלה חנן גולן מי היתה המושבה החקלאית הראשונה? ובכן, לא פתח-תקוה וודאי לא ראשון, כי אם 'מוצא' שנוסדה בשנת תרכ"ג, (1863). ועתה לנושא..

בשנת תרל"ב (1872) הציעה הממשלה התורכית למכירה כברת ארץ בכיכר הירדן ליד יריחו, כארבעת אלפים דונם. קבוצה מצעירי הישוב, בוני השכונות (נחלת שבעה, אבן ישראל, ועוד..) התאגדה למטרה קניית השטח. בין ראשי הקבוצה היו ר' יואל משה סלומון, יהושע ילין, ובנימין ביניש סלנט, ועוד.. (רשימה מפורטת נמצאת בספרו של חוקר הישוב, ב"צ גת, 'הישוב היהודי בארץ ישראל', עמ' 335 ואילך) לאחר מו"מ ארוך במיוחד, הגיעו להסכמה ואף לאישור הפחה (המושל המקומי) אבל היה צריך אישור סופי מהשולטן, עבד אל חמיד, שהחליט שהוא קונה את השטח לעצמו... ר' יואל משה, ועוד כמה מחבריו לא אמרו נואש ותררו אחר אדמות בשפלה ואז, הוצע להם לרכוש את אדמות 'אומלביס' ולשם הועבר השם פתח-תקוה. (פרטים נוספים יש בספר היובל של פתח - תקוה עמ' י. וכן בספרו של דוד ילין- זכרונות לבן ירושלים עמ' 31).

לעניין השמיטה והיתר המכירה, פרטים רבים על השמיטות הראשונות ניתן למצוא בספרו של הרב יחיאל מיכל טוקצינסקי ז"ל, 'ספר השמיטה'. בפרק על היתר המכירה, מתאר הרב את השמיטות הראשונות שעברו על הישוב החקלאי החדש בא"י. ואז הוא מסכם: "כיום הגענו לשמיטה האחת עשרה, התשי"ב, השמיטה הראשונה לתקומת מדינת ישראל. (הערה זו חשובה כדי ללמוד מכך על יחסו החם למדינה).

אכן נידונו שאלות כבדות כיצד ניתן לקבל את היתר המכירה, והמתירים הראשונים היו רבנים בגולה.. ואולם בשמיטה של שנת תרנ"ו, כך כותב הרב: "ואז נכנסה הבעיה למפנה חדש: הגרנצ"ה, (נפתלי צבי הלוי) רב דיפו והמושבות... בא להתייעץ עם שני הגאונים הגריל"ד, והגרש"ס (דיסקין וסלנט) ושני גאוני ירושלים אלה.... לא רק שלא אסרו... אלא הטו אזנם לתנאי ההיתר! (וראו עוד, פירוט נרחב בספר מעמ' נח' ואילך)

בנימין סלנט

**צ'הנה ולאוכן צרפתי מלף טוב להולדת הבת
למרים וליוסף צרפתי ולכל המשפחה, שתזכו להמון אהבה ונחת!**

ברוכים הבאים!

השבוע קלטנו משפחה צעירה חדשה - אור, אדווה ואסיף (בת שלושה חודשים) בר-עזר. אור הוא טייס המדריך בבית ספר לטיסה בחצרים ואדווה בעלת ניסיון רב בחינוך בלתי פורמאלי תשתלב בחינוך החברתי כמדריכה. המשפחה תגור בקרוון של משפחת קבלן לשעבר במתחם הקרוונים שליד בית שקמה. נאחל למשפחת בר-עזר קליטה טובה ומהירה!

ו. קליטה

במלאת 35 שנים לפטירתה של אמא רלי צ"ה - 6"6 כסלו תשצ"ה

מאת: רחל סימון

"אמא רלי" כד קראו לה החברים והילדים בסעד. הגיעה אלינו בתחילת שנות ה-60 ונשארה כאן עד שנות השמונים, נפטרה ב-1980

הייתה פטריוטית גדולה של סעד. הייתה אלגנטית מאד לבושה תמיד בטוב טעם. וכיוון ששלטה בכמה שפות: אנגלית גרמנית וצרפתית (וקצת גם בעברית..) הדריכה לעיתים קבוצות שונות של תיירים שהגיעו אלינו מארצות שונות, וסיפרה להם בגאווה רבה על כל מה שנעשה בסעד.

בשנות השישים והשבעים, לא הייתה עדיין בסעד חנות או מרכולית, פעם בחודש היינו מקבלים שקית ממתקים על פי מספר הנפשות במשפחה, ואמא רלי שהייתה נוסעת מדי שבוע לתל-אביב ומבלה עם אחייניתה בבתי קפה....הביאה איתה תמיד ממתקים, ולא רק הנכדים שלה נהנו מהם. את הנסיעות התכופות שלה לתל-אביב ניצלו רבות מחברותינו, וביקשו ממנה לקנות להם כל מיני דברים קטנים, והיא עשתה זאת ברצון רב, והפכה כמעט להיות מרכזת קניות של החברות.

היה לה כישרון מיוחד להכיר את הילדים והחברים, וכששמעה שמישהו חולה הלכה לבקרו, ואף פעם לא באה ריקם, תמיד הביאה איתה משהו לשמח את החולה.

בכל נסיעותיה לא שכחה לומר תפילת הדרך, וממנה למדתי להתמיד בתפילה חשובה זאת.

ידעה כל מה שנעשה בסעד, ומי הולך לחגוג בר-מיצווה או בת מיצווה (אז כולם חגגו עם כולם) והביאה לכל בת או בן מתנה כל שהיא. אם אני לא טועה זה התחיל מהילדים הראשונים שלנו, והתמידה בכך, הספיקה לתת מתנות לכל הכיתה של בנו יגאל

עד שחלתה לדאבוננו, למשך כמה שנים טובות ולא התאוששה. הייתה חברה טובה מאד של אמא פולק ז"ל הן גרו גם אחת ליד השנייה. היא נפטרה כמה ימים אחרי אמא פולק ז"ל וחייתה אצלנו כמעט 20 שנה. יהי זכרה ברוך!

בחוברת "דפים מן המחברת" כתבה חגית בחן רב על סבתא רלי:

גברת נהדרת

סבתא ראלי סבתא ראלי

כמה את היית טובה לי,

איך לימדת אותנו גרמנית,

וכמה אהבתי בך להביט –

בצפרנים המשוחות,

בלחיים הפורחות

בכובע ההדור השחור

ובשמלת-המשי, עם הכפל מאחור...

גברת נהדרת,

כמו תמונה מן ה"שטרן מגאזין".

"דנקה-שין, ביטה-שין,

ויגהט אס דיר"?

זה כל מה שלמדתי להגיד --

אבל כמה אהבתי בה להביט!

מהנצפה בצנף האלון:

בחודש האחרון אנחנו חווים טלטלה גדולה.

שיפוץ איזור מכונת הכלים וההגשה - למרות הכנות ובדיקות רבות לא שיערנו עד כמה המצב גרוע, ורק כאשר התחלנו בעבודה והקבלן חפר באזור המכונה, גילינו שכל צנרת הביוב הייתה חלודה, רקובה, סתומה ואכולה, ולא ברור כלל איך מערכת הביוב תפקדה במצב זה.

הקבלן שנבחר לביצוע התיקון הוא דוד פוזניאק, שעושה עבודה יסודית וטובה, ואנחנו בשלב של סיום החציבה והוצאת כל הרצפה הכפולה, החול וצנרת הביוב הרקובה.

על מנת לאפשר עבודה מושלמת, נאלצו גם להוציא את מכונת שטיפת הכלים ממקומה, גייסנו לשם כך עוד בעל מלאכה מושיק זהרוני (בעברו עבד בפלבי"ם) שמכיר את המכונה שלנו היטב, וקיבל על עצמו את ביצוע הפירוק וההרכבה, כולל שיפוץ, שיפור וייעול המכונה.

אין לנו ספק שלא הייתה ברירה אחרת, למרות שאנחנו מודעים לכך שההשקעה היא אדירה.

במטבח: שטיפת הכלים הבשרית (בעיקר התבניות) מתבצעת באופן ידני במטבח, ולכלים הקטנים שכרנו מכונה קטנה חד תאית. ככלל השטיפה מאד מכבידה ומקשה על עבודת המטבח.

בחדר אוכל: שטיפת הכלים והעגלות החלביות, נעשית בפרוזדור של נטילת ידיים, ומלבד זאת עלינו לטפל בכמות נוספת של אשפה בשל הכלים החד פעמיים, שמוסיפה עבודה רבה. (חשוב גם לזכור כי הכלים החד פעמיים אינם זולים כלל ועיקר, ויוסיפו לעלות הפרויקט כולו).

במערכת ההגשה: בחודש האחרון הכנסנו טבח חדש המתמחה בסלטים, ואנחנו מקבלים תגובות טובות בהחלט לשינוי זה.

מנות עיקריות - קבענו כמדיניות להתמקד במנות טריות, ולהמעיט עד כמה שניתן במנות קנויות. בנוסף לכך העמדנו בארוחות הבוקר, טוסטר פיצה חדש, לשמחתן הרבה של בנות חברת הנוער.

באשר לאיכות המזון המוגש, ברור לנו שצריך לשפר את עגלות החימום, שמייבשות את האוכל, בין השאר כי הן אינן מצוידות בווסת טמפרטורה.

כחלק מהיערכות לעתיד, התחלנו בתכנון מחודש של כל מערך ההגשה, מתוך כוונה לשפר הן את האיכות, והן את האסתטיקה, שתהיה מזמינה עד כמה שניתן.

ברצוני לשתף אתכם בשני נושאים העומדים על הפרק ואשמח לשמוע תגובות:

1. ימי שישי הקצרים - מי שמוכן לבוא לעבוד כל יום שישי עד כמעט כניסת השבת - שיקום!

קשה לנו מאד למצוא עובדים שמוכנים להישאר עד סיום העבודה בשעה 14.00. וזאת למרות שאנחנו מחפשים, ומפרסמים על כך מזה זמן רב. גם החברים הקבועים, אינם מעוניינים להמשיך ולעבוד בימי שישי עד שעות כל כך מאוחרות. ובנוסף לכך גם שוטף הכלים (שכיר חיצוני) מבקש לסיים מוקדם יותר, על מנת להספיק להגיע הביתה בזמן. (ומי ידאג לכלים!?)

עלה אם כן רעיון חדש (בדומה לעוד כמה קיבוצים בקבה"ד) : להאריך את זמן ארוחת הבוקר עד השעה 10.00 בבוקר , כך שזה בהחלט יכול להוות מפגש נחמד לכל העובדים מחוץ לסעד, ובשוק שישי להכין את האוכל המסורתי של יום שישי בצהריים (במחירי יעקב) לכל דכפין.
 כאמור אנחנו יודעים שגם בשדה אליהו, טירת צבי, עין הנציב, שלוחות, עין צורים ועוד, נוהגים כך זה מכבר. אשמח לשמוע תגובות לרעיון.

2. **ילדים בחדר אוכל ללא השגחה** - כבר שנים רבות אנחנו מנסים להתמודד עם "המעשים" של ילדינו ועדיין לא נמצא הפתרון לכך. והנה כמה דוגמאות שהתרחשו בסוף שבוע שעבר : דוד המים החמים בעגלה נשרף, כל הברזים עפו ממנו, והדוד חדל לעבוד ודרש תיקון, היה ניסיון לפרוץ את הדלת לאזור העבודה במכונת השטיפה, מישהו חיבל במנגנון הסגירה האוטומטי של הדלת, היו ריקודים על שולחנות חדר האוכל, וחדר האוכל נשאר ליום שישי בבוקר במצב נוראי, של לכלוך וונדליזם.

האם חדר אוכל צריך לשמש כסניף בני עקיבא ???

כל בו : בתחילת חודש דצמבר, בכוונתנו להחליף את המדפים האחרונים הישנים של הכל בו, במדפים חדשים שיורכבו ביום ראשון(7/12/14). אנא היו סבלניים לשינויים, באותם ימים לא נוכל להציע את כל המצרכים שבדרך כלל מצויים על מדפים אלו.

ועוד תזכורת: כל ההחזרות לכל בו נעשות רק באישורה של נגה. חשוב לזכור, כי אין החזרות של מוצרי מזון, פירות וירקות ומוצרי חלב.

מחלבה: משרד הבריאות לא מתיר לנו להמשיך לאפות בתוך המטבח לכן אנחנו נערכים להעברת תנור האפייה והמיקסר הגדול, לחדר אפיה ליד המחלבה (החדר שהתפנה היה שייך לקייטרינג).

אירית כרט

חול עט טצ'א'ט..

ברצוני לספר על חוג, שמתקיים בכל שבת ב-16:00 אחר הצהריים, שמעביר בנציון שקלאר. החוג נקרא "טעמי המקרא" כי לומדים בו טעמים לקריאה בתורה. הוא נמשך 45 דקות ומתקיים כמעט כל שבת חוץ ממקרים נדירים שבנציון לא נמצא בסעד.

לאחר הפעילות בבני עקיבא אנו מתאספים, חבורה של כ-8 בנים מכיתות ד' ו', בבית המדרש, בנציון מדגים לנו את הקריאה עם הטעם שנלמד ואנו חוזרים אחריו. לפעמים הוא שואל אותנו על טעם מסוים איך הוא נקרא ואיך שרים אותו.

אנו לומדים פרק מפרשת השבוע ומהדפים שבנציון נותן לנו בקלסר מסודר כך שנוכל להתאמן בבית. בנציון גם שולח במייל להורים שלנו רצועות שמע כדי להקל על הלימוד.

אני רוצה להודות בשם כל חבריי לחוג, לבנציון שמשקיע מזמנו ומתייחס אלינו כל כך ברצינות.

צ'יזו פ'ל'ה

על נקיי חורף וחצי הכוס המלאה..

בשבוע שעבר חווינו במקצת את החורף הקרב ובא שהשאיר כמות משקעים נדיבה שאינה מביישת כמעט עונה שלמה באזורנו. אולם, לצד שמחת הגשמים מצאו טיפות רבות גם מקום וזמן לבקר את ביתנו החם ובמיוחד את ארון החשמל שאינו מורגל בביקורי פתע, ובטח לא מאורח רטוב..

כפי שאין כבש דר עם זאב, כך החשמל והמים אינם דרים יחדיו. מצאנו את עצמנו ללא חשמל, משותקים וללא היכולת לבצע משימות ביתיות פשוטות לא ביום ובוודאי לא בשעות החשיכה. שלא נדבר על סכנת הנפשות של התחשמלות או שריפה שחייבה אותנו לנדוד ולחפש משכן אחר.. ממש החזיר אותנו לתקופת נדודי צוק איתן, רק ללא אכסניית אגרון.. ממש לא נעים ומאד מורכב.

לשמחתנו כמו בכל כוס גם כאן ראינו את חציה המלא. מצאנו קהילה תומכת ואוהבת אשר סייעה לנו בלינה כביסות, בישולים, העברה ושמירה על ציוד - ממש תחושה של "אתם לא לבד". כולם התגייסו וסייעו לנו החל ממילה חמה וכלה בשמירה על ילדינו.

ברצוננו להודות למנהל הקהילה נחום לנדאו, על האפשרות שנפתחה בפנינו בעזרת המשכן הזמני שקיבלנו בקיבוץ. לשאר חברי קהילת סעד אנו מודים על התמיכה, העזרה והאכפתיות האין סופית שהפגנתם כלפינו.

אנו שמחים וגאים להשתייך לקהילה זו.

מירב וחופני דנין

שבת איכות לחיילי יחידת מודיעין מובחרת

בשבת פרשת "וישב" (שבת הבאה, כ"א כסלו, 13/12) יגיעו להתארח בקיבוץ 46 חיילים מיחידת מודיעין מובחרת, מטרת השבת מבחינתם היא חשיפה לאורחות החיים בקיבוץ דתי.

לצורך כך אנו זקוקים למשפחות המעוניינות לארח שניים או שלושה חיילים לאחת מסעודות השבת או לשתייה. על מנת שנוכל לשבץ משפחות נא לשלוח מייל ל bitachonsaad@gmail.com / מסרון ל 054-3181346 ולציין: שם משפחה, מספר חיילים, ולאלו מהארוחות הם מוזמנים.

אריאל מאיר סאסי - רב"צ

לצ'פי רויק מלף טוב להולדת הנין איתמר-זאב

נכד להילה ולחנן צראוני,

בן לנצמה ולאיתם הנקין

ליוסי (הטבח המסור) ולנופית נפואי

מלף טוב להולדת הבת

שתזכו להרבה שמחה ונחת! - קהילת סעד

שעות פתיחת חדר כושר

יום ו	יום ה	יום ג	יום א	
06:00-09:00	06:00-09:00	06:00-09:00	06:00-09:00	מעורב
10:00-11:00	15:00-17:00	15:00-17:00	15:00-17:00	מעורב
11:00-12:00	17:00-18:00	17:00-18:00	17:00-18:00	נשים
-----	18:00-19:00	18:00-19:00	18:00-19:00	מעורב
09:00-10:00	19:00-20:00	19:00-20:00	19:00-20:00	גברים
-----	20:00-21:00	20:00-21:00	20:00-21:00	נשים

גזור ושמור במקום בולט

הודעה מצוות הנוי

ביום שלישי, י"ז כסלו, ה' 2014-12-9, אנו מתכוונים לגזום את העץ הגדול (שילטית) בכניסה הראשית לחד"א.

הזמן המשוער לביצוע העבודה הוא בין ארוחת הבוקר לארוחת צהריים, ולכן לא יהיה מעבר מכל השבילים המובילים לכניסה הראשית כולל יציאה/כניסה מה 'מנהרה' (היכן שממוקמות האדניות על חומת הבטון). האזור יהיה מגודר ומסומן ואתם מתבקשים לא להתקרב מחשש לנפילת ענפים גדולים וכבדים. נודה לכולם על שיתוף פעולה.

עדכון מגן הקקטוסים:

לאחר תקופה ארוכה שהגן 'הזנח' ביצענו בו עבודות ניקוי, גיזום ועוד וכרגע הגן, הפריחות של מיני האלוורות (Aloe) ושאר מיני צמחים מחכים לאורחים.

אנו נשתדל לשדרג את הגן בכניסות נוספות בכדי לאפשר גישה אליו ממקומות נוספים, פינות ישיבה ועוד.

בכרחה, מצוות הנוי

פצילות תרבות בחנוכה - "בית קפה מוזיקאלי"

ביום ראשון ה' חנוכה כ"ט בכסלו 21.12.14 בשעה 20:45 נארח את להקת הוירטואוזים נשמע מוזיקה: צוענית, קלאסית, כליזמרי וישראלית. מוזיקה שמחה ומלהיבה בכלים שונים ומגוונים.

קפה מובחר ועוגות מעולות יוגשו בבית הקפה שלנו.

פרטים בהזמנות שיחולקו בקרוב.

1. תרבות